

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Dernæst foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 184 af 16. April 1941 om en midlertidig Sukkerordning.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1193).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Halfdan Hendriksen): Jeg skal tillade mig for det høje Landsting at forelægge Forslag til Lov om en midlertidig Sukkerordning, saaledes som dette Forslag er vedtaget af det andet høje Ting.

Det foreslaas i Forslaget at opretholde Sukkerordningen uændret for Kampagnen 1942—43, saa at Grundlaget for Ordningen bliver de Regler, der indeholdes i den nu gældende Lov af 16. April 1941.

Under de Forhandlinger, der har været ført med de interesserede Parter angaaende Spørgsmaalet om Sukkerordningens Forlængelse, har der fra Roedyrkernes Side været fremsat Ønske om at faa Roeprisen forhøjet. De ærede Medlemmer vil huske, at Prisen sidste Aar ved Forhandling med Dyrkerne blev fastsat til 4 Kr. 10 Øre pr. Dobbeltcentner. Som Begrundelse for en Forhøjelse af denne Pris er der fra Roedyrkernes Side henvist til forskellige Stigninger i Udgifterne ved Dyrkningen, men Regeringen har ikke skønnet det muligt at imødekomme Dyrkernes Ønske, idet den gældende Pris efter de Beregninger og Opførelser, der er foretaget, ikke alene dækker de Udgiftsstigninger, der har været i 1941, men tillige imødegaar de Udgiftsstigninger, der muligvis vil finde Sted i 1942. Med Udgangspunkt i de foretagne Beregninger har Regeringen ikke ment, der var tilstrækkeligt Grundlag for at foretage en yderligere Forhøjelse af Roeprisen. Saaledes som Forholdene ligger i Dag, tror jeg, man fra alle Sider vil være enig med mig i, at det er af den allerstørste Betydning længst muligt at undgaa Prisforhøjelser paa det vigtige Næringsmiddel, som Sukker repræsenterer i Befolkningens Ernæring.

Det er Tanken at fastsætte Sukkerroearealet uændret, saa at dette bliver af

samme Størrelse som sidste Aar, nemlig 88 000 Tdr. Land eller ca. 48 500 ha.

Jeg skal til Slut give nogle enkelte Oplysninger angaaende Resultatet af Kampagnen i Sukkeraaret 1941—42. Der er oparbejdet i alt 15 928 000 Dobbeltcentner Sukkerroer, og disse har givet et Udbytte paa ca. 250 000 t Konsumsukker. Udbyttet pr. Tønde Land kan ansættes til ca. 185 Dobbeltcentner. Dette er lidt mindre end i Sukkeraaret 1940—41, i hvilket Tallet var 187 Dobbeltcentner. Naar Produktionen dog er naaet op paa de 250 000 t Konsumsukker, som jeg nævnte før, skyldes det, at Sukkerudbyttet af Roerne har været ekstraordinært højt i Sukkeraaret 1941—42, hvortil kommer, at Sukkerroearealet sidste Aar blev udvidet med 10 pCt.

Jeg tillader mig med disse Bemærkninger at anbefale Forslaget til det høje Landstings hurtige og velvillige Behandling.

C. E. Christiansen: Som den højtærede Handelsminister sagde i sin Fremsettelses-tale, har Sukkerordningen gennem 10 Aar bestaaet sin Prøve, og jeg slutter mig til den Betragtning, at der ikke er Grund til paa det nuværende Tidspunkt at foretage Ændringer deri. Der har af nogle Roedyrkere været udtalt Ængstelse med Hensyn til, om den fornødne Arbejdskraft paa Roemarkedet kunde skaffes, men det har klaret sig hvert Aar, og det gør det sikkert ogsaa i Aar, selv om der sættes store offentlige Arbejder i Gang netop dér, hvor den største Sukkerproduktion foregaar. Det er i særlig Grad paa de store Gaarde, der ligger isoleret og ikke byder deres Arbejdere Adgang til Kost og Logi, det kniber med at faa den nødvendige Arbejdskraft til denne vigtige Produktion, og jeg beder derfor den højtærede Minister foranledige, at der tages fornødent Hensyn til de Arbejdere, som henvises til saadant Arbejde. I Fjor skete der nogle beklagelige Tildragelser ved den tvangsmæssige Henviisning af Arbejdere til Roemarkerne. Jeg kender saaledes Tilfælde, hvor Arbejderne blev taget fra bedre lønnet Arbejde, men kun fik et Par Dage i Roemarken, og da dette Arbejde var tilendebragt, var Pladserne ved det bedre lønnet Arbejde optaget, saa at de til Roearbejdet henviste Arbejdere derefter fik en længere Arbejdsløshed. Saadanne Forhold bør undgaaes og kan med lidt Smidighed let undgaaes. Idet jeg haaber, der maa blive vist den fornødne Smidighed i denne Retning skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse i uændret Skikkelse.